

Distribuir cultura en un sistema que canvia de forma

Publicat per [Interacció](#) [1] el 23/10/2019 - 11:13 | Última modificació: 17/08/2026 - 14:01

L'informe *Análisis de la distribución en la cultura*, publicat per l'Observatori Basc de la Cultura, posa el focus en una baula de la cadena de valor cultural menys estudiada que la creació, la producció o l'exhibició: la distribució. El seu interès principal rau a mostrar que la digitalització no significa simplement substituir canals físics per canals digitals. Està alterant les funcions dels agents, les relacions entre sectors i la mateixa possibilitat de delimitar què entenem per distribució cultural.

La distribució deixa de ser només una baula entre producció i públic i es converteix en un espai on es reorganitza bona part de la cadena de valor cultural.

El document identifica tres funcions bàsiques de la distribució: **intermediació i visibilització, transmissió de drets i logística**. Plataformes, xarxes, aliances, circuits, fires i mercats actuen com a mecanismes per connectar produccions amb espais d'exhibició, punts de venda o públics. Aquesta intermediació té una dimensió econòmica decisiva, ja que la circulació de les obres implica també la gestió dels drets de reproducció, transformació, distribució i comunicació pública.

L'informe mostra que aquestes funcions adopten formes molt diferents segons els sectors. En el **llibre**, la distribució tradicional connecta editorials i punts de venda, mentre que l'edició digital, l'autopublicació, la impressió sota demanda i les plataformes en línia escurcen la cadena. En les **arts escèniques**, la distribució es produeix sobretot mitjançant circuits, xarxes, fires i relacions entre companyies i programadors. En la **música** i el **cinema**, la digitalització redueix el pes dels suports físics i reforça les plataformes de reproducció i distribució en línia. En les **arts visuals**, la frontera entre distribució i exhibició és especialment difusa, amb galeries, fires, museus, centres d'art, comissaris i cases de subhastes desenvolupant funcions diverses.

El canvi més profund apareix, però, en la configuració general del sistema. La digitalització afavoreix una **integració vertical de la cadena de valor**: productors, creadors, distribuïdors i exhibidors assumeixen funcions que abans corresponien a agents diferenciats. Al mateix temps, sectors tecnològics, logístics, de telecomunicacions i mitjans de comunicació entren en la distribució cultural perquè controlen els canals d'accés als continguts.

D'aquesta transformació emergeix la paradoxa central de l'informe: **diversificació i concentració avancen simultàniament**. Les eines digitals multipliquen canals, possibilitats d'autodistribució, estratègies de nínxol i formes d'internacionalització. Paral·lelament, grans operadors transnacionals concentren continguts i, sobretot, el control dels mitjans d'accés. Davant d'aquesta situació, els agents més petits tendeixen a buscar especialització, aliances i formes de treball en xarxa que substitueixen progressivament la representació lineal de la cadena de valor per connexions més reticulars.

Aquesta constatació té una conseqüència metodològica important. L'Observatori conclou que **no és viable estudiar estadísticament els distribuïdors com un univers diferenciat** a la Comunitat Autònoma d'Euskadi:

són pocs en alguns sectors, la classificació d'activitats econòmiques resulta insuficient i, sobretot, les funcions de distribució apareixen cada vegada més repartides entre productors, programadors, exhibidors i altres agents. La proposta és estudiar la distribució com una **funció** incorporant preguntes específiques a les operacions estadístiques existents.

Llegit avui: aquesta darrera decisió és probablement una de les aportacions més útils del document. L'informe encara interpreta el digital principalment com una transformació de la cadena de valor tradicional, però ja detecta un problema que després adquirirà més pes: si les plataformes concentren la capacitat de connectar continguts i públics, estudiar la distribució exigeix observar no només qui fa circular les obres, sinó també **qui controla les condicions de visibilitat i d'accés**. En aquest sentit, el pas de l'agent distribuïdor a la funció distributiva continua sent una pista metodològica especialment fèrtil. (n. de l'e., 2026)

Referència

Observatorio Vasco de la Cultura. (2019). *Análisis de la distribución en la cultura: Perspectivas generales y sectoriales ante el escenario digital*. Gobierno Vasco. [Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: sectors culturals i creatius

Etiquetes: economia de la cultura

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: innovació cultural

Etiquetes: internacionalització cultural.

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2019/distribuir-cultura>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/analisis_distribucion_cultura_2019.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8063>